

niedziela

głos z Torunia

NR 25 (1018) • J • ROK LVII • 22 VI 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

Poświęcenie rodziny Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

Wielkie dziękczynienie – obchody 120-lecia istnienia Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej

Świętość jest dla każdego – mówił bp Andrzej Suski podczas Mszy św. w parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej oraz bł. abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bł. bp. Leona Wetmańskiego w Działdowie. 8 czerwca, w 15. rocznicę beatyfikacji męczenników działdowskich, bp Suski ustanowił kościół parafialny sanktuarium diecezjalnym Błogosławionych Męczenników abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego

więcej na str. IV

KS. PAWEŁ BOROWSKI

Sanktuarium Diecezjalne Błogosławionych Męczenników abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego w Działdowie

NOWE SANKTUARIUM DIECEZJALNE

Błogosławieni męczennicy abp Antoni Julian Nowowiejski i bp Leon Wetmański zostali zamordowani w hitlerowskim obozie Soldau (Działdowo) w 1941 r. Od czasu wojny żywa była pamięć wśród ludności Działdowa o ich męczeńskiej śmierci i heroicznej postawie w obozie. Wyrazem tej pamięci było ufundowanie w latach 60. XX wieku w kościele pw. św. Wojciecha pamiątkowej tablicy. Miejsce to odwiedził sługa Boży kard. Stefan Wyszyński. Obaj męczennicy zostali ogłoszeni patronami najmłodszej działdowskiej parafii 25 marca 2009 r. W 2010 r. Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zatwierdziła i ogłosiła wybór bł. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bł. Leona Wetmańskiego na patronów Działdowa. Uro-

czyste ogłoszenie nastąpiło 12 czerwca 2010 r.

Staraniem ks. kan. Mariana Ofiary, kustosa sanktuarium, w kościele została umieszczona tablica upamiętniająca zamordowanych kapłanów, kleryków i osoby zakonne. Parafia otrzymała też krzyż biskupi Antoniego Juliana Nowowiejskiego z relikwiami św. Andrzeja Boboli, patrona Polski.

Ks. kan. Marian Ofiara niestrudzenie szuka śladów męczeństwa na skrwawionej ziemi działdowskiej. Dlatego w Lasku Zwierskiego 22

marca 2013 r. stanął krzyż wraz z tablicą upamiętniającą męczeńską śmierć pomordowanych w czasie okupacji. Pochowano tu ok. 1 tys. osób zabitych strzałem w tył głowy. Chociaż miejsce spoczynku Biskupów Męczenników nie jest znane, jedna z hipotez sugeruje, że może to być Lasek Zwierskiego. Każdego roku w okresie Wielkiego Postu ze świątyni do Lasku Zwierskiego odbywa się Droga Krzyżowa, której rozważania oparte są na nauczaniu bł. Antoniego Juliana Nowowiejskiego. **Maria Żuchowska**

ŚWIĘTO DZIĘKCZYNIENIA

Grudziądz

1 czerwca w grudziądzkiej bazylice pw. św. Mikołaja Biskupa obchodzono Święto Dziękczynienia dedykowane tym razem pamięci św. Jana Pawła II. Mszę św., którą celebrował proboszcz ks. kan. Dariusz Kunicki, sprawowano również w intencji ruchu ludowego w Grudziądzu i regionie.

Na wstępie ks. kan. Kunicki w kilku zdaniach na temat historii Polskiego Ruchu Ludowego podkreślił wagę krzewienia wiary katolickiej szczególnie w czasach niewoli. Przywołał też pamięć o wielkich przywódcach ruchu ludowego w Polsce – Wincentym Witosie i Macieju Rataju. W homilii proboszcz odczytał słowo kard. Kazimierza Nycza, metropolity warszawskiego z okazji Święta Dziękczynienia. Na zakończenie Eucharystii Zygmunt Romanowski przy akompaniamencie gitary zaśpiewał pieśń o tematyce religijnej i podziękował Chrystusowi, który przemienił jego życie. „Miałem paraliż całego ciała. Lekarze byli bezradni wobec tej choroby. Ale Chrystus sprawił, że jestem, że żyję. Znalazłem się pod opieką sióstr zakonnych. Poprzez ich modlitwę zostałem uzdrowiony, potem ojcowie karmelici bosci pomagali mi. Studiowałem potem na kilku kierunkach. Pozostałem przy muzyce, otrzymując błogosławieństwo Jana Pawła II. Grałem swoje utwory w 30 krajach. Działiałem aktywnie w apostołacie świeckich jako osoba niepełnosprawna. Dziękuję Bogu i św. Janowi Pawłowi II za wszystko, co otrzymałem w darze do dobrego życia”.

Po Mszy św. ks. kan. Dariusz Kunicki poprowadził modlitwę ks. Piotra Skargi, a po błogosławieństwie odśpiewano pieśń „Boże, coś Polskę”. W tym samym dniu w bazylice o godz. 19 odbył się koncert wykonany przez Zygmunta Romanowskiego.

Zenon Zaremba

21 maja wczesnym rankiem z Diecezjalnego Sanktuarium Miłosierdzia Bożego kolejny raz wyruszyła pielgrzymka szlakiem św. Faustyny i św. Jana Pawła II. W tym roku miała charakter dziękczynny za kanonizację rodaka, który tak związany jest z naszym sanktuarium

ARCHIWUM PARAFII

Dziękczynienie za dar kanonizacji

Jan Paweł II w maju 1989 r. udzielił swojego błogosławieństwa na rozpoczęcie budowy kościoła, w czerwcu 1999 r. modlił się pod Drzewem Życia, a w marcu 2002 r. pobłogosławił obraz Jezusa Miłosiernego. W sanktuarium znajdują się jego relikwie i kielich, którego używał w czasie odprawiania Mszy św. w ostatnich dniach ziemskiej wędrówki.

W czasie pielgrzymki poznaliśmy, jak w rodzinach wzrasta ją przyszli święci. Nawiedzenie domu rodzinnego Heleny Kowalskiej w Głogowcu i sanktuarium

jej chrztu w Świniach Warckich oraz Muzeum Domu Rodzinnego Jana Pawła II w Wadowicach o tym mówiły. Łagiewnicki klasztor i katedra wawelska to miejsca posługiwania przyszłych świętych. Pustelnia na Kalatówkach przypomina postać św. Brata Alberta i stanowi lekcję kształtowania wyobraźni miłosierdzia.

Piękno polskich Tatr przy słonecznej pogodzie pozwoliło wyrazić wdzięczność Stwórcy za Jego dzieło. Życzliwa atmosfera u sióstr Matki Bożej Miłosierdzia na zakopiańskich Krzeptówkach

i w klasztorze w Kalwarii Zebrzydowskiej oraz wspólna modlitwa w tych miejscach i autokarze pozwoliły stawać się dobrym jak chleb. Dopełnieniem było spotkanie z Matką Bożą w Jej cudownym medaliku na Olczy, w sanktuarium fatimskim na Krzeptówkach, sanktuarium błogosławieństw w Leśniowie, a na końcu wpatwienie się w Jej cudowne oblicze na Jasnej Górze.

Mamy nadzieję, że 4 dni spotkania ze słowem Bożym, w modlitwie w sercu i na ustach przyniosą zbawienne owoce.

SAM

Święto kapłańskie

Książki

29 maja w parafii pw. Trójcy Świętej w Książkach proboszcz ks. kan. Henryk Trąpczyński obchodził 48. rocznicę święceń kapłańskich. Na wspólne świętowanie przybyli koledzy kursowi Księdza Proboszcza: ks. prał. Andrzej Czerwiński, ks. kan. Franciszek Drączkowski, ks. kan. Ryszard Grzeszczuk, ks. kan. Gerard Kaczyński, ks. kan. Jerzy Krygier, ks. prał. Henryk Kujaczyński, ks. prał. Zygfryd Leżański, ks. kan. Ryszard Pełech i ks. kan. Roman Stefanowski. Jubilaci zostali wyświęceni przez bp. Kazimierza Józefa Kowalskiego w katedrze w Pelplinie 29 maja 1966 r., w 1000-lecie chrztu Polski.

Wierni licznie zgromadzili się w kościele, jednocząc się w modlitwie dziękczynnej. Oprawę muzyczną Liturgii przygotował

Kapłani świętujący 48. rocznicę święceń kapłańskich

zespół „Książkowianka”. Po Mszy św. dzieci, młodzież, parafianie i goście z Wąbrzeźna składali podziękowania, życzenia i kwiaty. Kapłani Jubilaci modlili się również za zmarłych kolegów: ks. Ryszarda Koperskiego, ks. Zyg-

munta Kowalskiego, ks. Gerarda Kulwickiego, ks. Tadeusza Kura-cha, ks. Zbigniewa Landowskiego, ks. Bronisława Mitregę, ks. Edmunda Nierzwickiego, ks. Ryszarda Rajskego i ks. Ryszarda Słomowicza.

Magdalena Kesler

ARCHIWUM PARAFII

Modlitewne czuwanie

Chełmża

W wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego w konkatedrze Trójcy Świętej w Chełmży odbyło się modlitewne czuwanie, którego myślą przewodnią były słowa z Ewangelii wg św. Jana: „Strumień wody żywej popłyną z Jego wnętrza” (J 7, 38). Zostało ono przygotowane i poprowadzone przez członków Wspólnoty Modlitewnej „Samuel” z Chełmży i Rodzinę Serca Miłości Ukrzyżowanej z Torunia. Nad całością czuwał ks. Karol Schmidt. W świątyni zgromadzili się również członkowie pozostałych wspólnot i ruchów parafii: Żywego Różańca, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Wspólnoty Małżeństw, Zespołu Pro-life, Zespołu Charytatywnego, Wspólnoty AA, chóru „Św. Cecylia”, scholi gregoriańskiej i zespołu młodzieżowego. Na czuwanie przybyli też przedstawiciele pozostałych parafii dekanatu chełmżyńskiego.

Nabożeństwo rozpoczęło się o godz. 20 uroczystym wprowadzeniem ikony Maryi Oblubienicy Ducha Świętego. Następnie odbyła się Liturgia Słowa, w której teksty biblijne przeplatano pieśniami i momentami ciszy przeznaczonymi na refleksję. Odpowiedzią

na Słowo Boże było odnowienie przysięczeń chrzcielnych i modlitwa o odnowienie łaski sakramentu bierzmowania. Po odczytaniu Ewangelii o uzdrowieniu sparaliżowanego przy sadzawce Betesda animatorzy poprowadzili modlitwę o uwolnienie i uzdrowienie wewnętrzne. Pierwszą część czuwania zakończyła procesja do paschału oraz przeżegnanie się wodą święconą. Uczestnicy dziękowali za pierwsze dary Ducha Świętego otrzymane na chrzcie. Odmówiono też modlitwę wstawienniczą nad członkami poszczególnych wspólnot.

Po godzinnej agapie przed północą rozpoczęła się Eucharystia. Koncelebrowali ją ks. Karol Schmidt i ks. Bartosz Fiałkowski. Wierni łączyli się duchowo z parafianami czuwającymi na modlitwie na Polach Lednickich i Wałach Jasnogórskich. W homilii ks. Karol mówił o roli i znaczeniu Ducha Świętego w życiu człowieka. Swoje słowa poparł świadectwem kobiety, która opowiadała historię swego nawrócenia, ratowania rozpadającego się małżeństwa, wyzwolenia z nałogu pijactwa jej męża, wychodzenia ze skrajnej nędzy jej rodziny. Podzieliła się również świadectwem, jak Chrystus jest teraz nieustannie obecny w jej życiu i działa przez

WOJCIECH WICHNOWSKI

Ducha Świętego. W procesji z darami członkowie wspólnot przynieśli symbole darów Ducha Świętego. Po Komunii św. odbyło się kilkuminutowe uwielbienie.

Czuwanie było głębokim przeżyciem dla wszystkich uczestników. Odkrywali oni swoje charyzmaty. Wielu doznało pokrzepienia na duszy. Spotkaniu towarzyszyła podniosła i pełna radości atmosfera. Chełmżyńską bazylikę w ciągu 5 godzin, nawiedziło ok. 200 osób. Prosimy Ducha Świętego, aby przyniósł owoców tego czuwania. **Wojciech Wichnowski**

ZAPRASZAMY · ZAPRASZAMY · ZAPRASZAMY · ZAPRASZAMY

DIECEZJALNE DZIĘKCZYNIENIE ZA KANONIZACJĘ JANA PAWŁA II

W uroczystość Matki Bożej Nieustającej Pomocy 28 czerwca odbędzie się diecezjalne dziękczynienie za kanonizację Jana Pawła II pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego. W ramach obchodów o godz. 15 w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Toruniu będzie miała miejsce nowenna, a potem procesja maryjna ulicami Torunia. O godz. 18 w sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu będzie sprawowana Msza św. i po niej odbędzie się koncert pieśni maryjnej w wykonaniu chóru parafii św. Józefa w Toruniu.

DIECEZJALNE DNI MŁODZIEŻY – HARTOWIEC 2014

Po raz drugi w ośrodku rekolekcyjnym w Hartowcu w dniach 24-27 lipca odbędą się Diecezjalne Dni Młodzieży. Tegoroczne dni – stanowiące duchowy etap podróży – na SDM odbędą się pod hasłem: „Twój wybór Jezusa”. Będą czasem głoszenia i doświadczania mocy Bożego Słowa i obecności Jezusa Chrystusa w sakramentalnych znakach, zwłaszcza Eucharystii. Towarzyszyć im będą koncerty i świadectwa wiary, m.in. Darka Malejonka, „Full Power Spirit”, „Wyrwanych z nie-mocy”. Zapraszamy młodzież na to duchowe wydarzenie. Liczymy także na obecność kapłanów, którzy swoją posługą przyprowadzą młodych do Chrystusa.

Zgłoszenia i informacje można uzyskać, wysyłając e-mail na adres: 2014ddm@gmail.com lub kontaktując się telefonicznie nr 605-241-641 (ks. Sławomir Skonieczka).

Niech Diecezjalne Dni Młodzieży odnowią ducha wiary w sercach naszych młodych diecezjan.

UDZIELENIE POSŁUGI STAŁEGO LEKTORATU

29 czerwca w toruńskiej katedrze o godz. 9 bp Józef Szamocki udzieli posługi stałego lektoratu 20 mężczyznom, pochodzącym z kilkunastu parafii naszej diecezji. Wydarzenie to kończy cykl kilkumiesięcznych przygotowań. Zajęcia odbywały się głównie w seminarium duchownym w Toruniu, składały się na nie zarówno elementy formacji intelektualnej, jak i praktycznej. Zapraszamy wiernych do modlitwy za nowych lektorów i do udziału w tym wydarzeniu.

Dk. Waldemar Rozyński

PIESZA PIELGRZYMKA ŚLADAMI MĘCZEŃSTWA BŁ. JERZEGO POPIELUSZKI

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej organizuje po raz 4. Pieszę Pielgrzymkę Śladami Męczeństwa bł. Jerzego Popiełuszki z Górska do Włocławka. Pielgrzymka rozpocznie się 27 czerwca o godz. 17 w miejscu porwania bł. ks. Jerzego, a zakończy się 29 czerwca Mszą św. w sanktuarium jego męczeństwa przy włocławskiej tamie.

Bliższe informacje w biurze KSM czynnym we wtorki w godz. 12-18 oraz czwartki w godz. 10-13.30, lub pod nr. tel. 690-931-097, 667-496-846.

Barbara Nieżorawska
Prezes Zarządu Katolickiego Stowarzyszenia
Młodzieży Diecezji Toruńskiej

KURS CEREMONIARZY PARAFIALNYCH DIECZJI TORUŃSKIEJ

Kurs ceremoniarza parafialnego przeznaczony jest dla lektorów, którzy wykazują się gorliwością w pełnieniu swojej posługi. Celem kursu jest głębsze rozumienie liturgii oraz lepsze poznanie wszystkich przepisów dotyczących różnych celebracji liturgicznych. Kurs odbędzie się w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Toruńskiej w terminie od 25 do 29 sierpnia. Rozpoczęcie o godz. 12. Kandydaci zobowiązani są do przedstawienia zgody księdza opiekuna służby liturgicznej wraz z potwierdzeniem tej zgody przez księdza proboszcza. Koszt od uczestnika kursu to 170 zł. Kurs zakończy się błogosławieństwem Księdza Biskupa podczas Diecezjalnego Zjazdu Liturgicznej Służby Ołtarza. **Zgłoszenia do 30 czerwca.**

Więcej informacji udziela: ks. Rafał Bochen, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń, tel. (56) 610-22-44, e-mail: knc-torun@o2.pl.

Ks. Rafał Bochen
Diecezjalny Duszpasterz Służby Liturgicznej

W uroczystości uczestniczyły tłumy mieszkańców Działdowa, pielgrzymi z sąsiednich miejscowości oraz z diecezji płockiej, kapłani i siostry zakonne, przedstawiciele władz miasta i samorządu. W długiej procesji z darami szli przedstawiciele instytucji i organizacji miejskich, szkół oraz grup modlitewnych

ZDJĘCIA: WOJCIECH SOLARZ

NOWE SANKTUARIUM DIECEZJALNE

Uroczystości rozpoczęła koncelebrowana Msza św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego. Na początku Eucharystii kanclerz Kurii Diecezjalnej Toruńskiej odczytał dekret ustanawiający nowe sanktuarium diecezjalne. Zadaniemi sanktuarium są: głoszenie, celebrowanie i przenoszenie w życie Ewangelii miłości i przebaczenia oraz krzewienie duchowości. Natomiast zadaniem kustosa ks. kan. Mariana Ofiary jest troska o duchowe dobro osób przybywających do tego sanktuarium.

W homilii Pasterz diecezji podkreślił rolę Ducha Świętego w budowaniu wspólnoty Kościoła, Mistycznego Ciała Chrystusa. Duch Święty prowadzi do miłości Kościoła. Męczennicy z obozu w Działdowie przez swoją śmierć zaświadczyli o miłości do Chrystusa i Kościoła. Męczeńska śmierć błogosławionych abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego, kapłanów i zakonników oraz katolików świeckich sprawiła, że ziemia działdowska stała się „bezcenną relikwią nasiąkniętą krwią pomordowanych” – mówił bp Andrzej i zaznaczył, że męczennicy z obozu hitlerowskiego w Działdowie dali wspaniały przykład świętości. Doskonale współpracowali z łaską i byli tymi, którzy pozwalali się prowadzić Duchowi Świętemu. Ich świadectwo życia staje się zasiewem naszej wiary.

Ksiądz Biskup zwrócił uwagę na fakt, że abp Nowowiejski i bp

Wetmański mogli uniknąć śmierci. Wystarczyło uciec za granice ojczyny. Jednak pamiętali o słowach Jezusa, że prawdziwy pasterz nie porzuca swoich owiec, widząc nadchodzące wilki. „Posługa kapłańska i biskupia abp. Antoniego Juliana to wielkie świadectwo miłości pasterskiej, która nie cofa się nawet przed męczeństwem” – mówił bp Andrzej. Przypominał, że w pierwszej odezwie do diecezjan w dniu ingresu abp Nowowiejski napisał: „Kocham Was!” i nie były to słowa wypowiedziane na wyrost, czy rzucone na wiatr. „Dzi-

siaj, po ponad 100 latach od tego wydarzenia, jesteśmy w stanie zrozumieć w pełni, jak prawdziwe były to słowa. Dzisiaj oddajemy cześć zwycięzcom. Nie zwyciężyli ci, którzy siali nienawiść. Zwyciężyli świadkowie miłości” – dodał.

Na zakończenie homilii bp Andrzej Suski przypomniał, jakie jest znaczenie sanktuarium. To miejsce szczególnego wstawienia i błogosławionych oraz umacniania wiary i wzrastania w łasce u Boga. „Niech to sanktuarium ku czci męczenników będzie jednym z miejsc pulsujących

świętością w naszej diecezji” – zakończył Ksiądz Biskup.

Na zakończenie bp Andrzej poświęcił obraz przedstawiający Błogosławionych Męczenników Działdowskich i przewodniczył procesji eucharystycznej. Następnie parafianie i goście uczestniczyli w festynie rodzinnym, odbywającym się na placu przy kościele. O godz. 18 odbył się Marsz dla Życia i Rodziny, który przeszedł ze świątyni do Łasku Zwierskiego.

Oprac. ks. Paweł Borowski
na podstawie
tekstu Marii Żuchowskiej

W uroczystości uczestniczą delegacje z pocztami sztandarowymi z diecezji toruńskiej i płockiej

Poświęcenie rodziny

Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

Pamiętam, jak latem 1932 r., gdy miałem ponad 5 lat, pewnego dnia przyszedł do naszego domu ksiądz proboszcz w towarzystwie ministranta. Obaj byli uroczyści, w komżach, ksiądz ze stulą, ministrant z wodą święconą i kropidłem. Wcześniej przygotowaliśmy w pokoju stół z białym obrusem, na nim świece. Na stole między świecami rodzice postawili obraz Serca Pana Jezusa w złoczonej ramie. Pan Jezus z ręką błogosławiącą, a u dołu napis: „Boskie Serce Jezusa, błogosław rodzinie Tobie poświęconej”. Ksiądz odmówił modlitwy, poświęcił obraz

**Jezu cichy i pokornego serca,
uczyn serca nasze według
Serca Twego**

i całe mieszkanie. Tak odbyło się poświęcenie naszej rodziny Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Obecni byli moi rodzice i moje młodsze rodzeństwo. Obraz ten wisiał u nas zawsze na honorowym miejscu, przed nim paliła się lampka oliwna. Przed tym obrazem codziennie wieczorem mówiliśmy wspólnie pacierz, a w czerwcu także Litanię do Serca Pana Jezusa. Godzina wieczornego pacierza była jakby święta i nietykalna.

Podczas wojny Niemcy zaraz po wkroczeniu wypędzili mieszkańców i nasze domy podpalili. Obraz ocalał, gdyż mama, jakby coś przeczuwając, wyniosła go do piwnicy. Zaraz po wojnie pojechaliśmy do Krakowa, aby zobaczyć cudownie ocalone miasto. Gdy byliśmy w kościele na Skałce, trafiliśmy na Mszę św. Wtedy po raz pierwszy usłyszałem o św. Małgorzacie Marii Alacoque i otrzymanych przez nią objawieniach, pragnieniach Najświętszego Serca, Jego obietnicach, praktyce pierwszego piątku i osobistym

poświęceniu się Najświętszemu Sercu. Po powrocie z Krakowa podzieliłem się tymi rewelacjami z dwoma najbliższymi kolegami. Moje opowiadanie bardzo ich zaniepokoiło.

W 1952 r. ożeniłem się. Od początku ustaliliśmy, że naszą rodzinę też poświęcimy Najświętszemu Sercu. Pojawiła się jednak trudność, gdyż w sklepach nie było odpowiednich obrazów. Poszedłem więc do pana, który malował szyldy i spytałem go, czy podjąłby się namalowania obrazu Najświętszego Serca. Malarz był zaskoczony, ale obiecał, że spróbuje. Za wzór przyjął obraz z jednej z chorągwi w naszym kościele.

Był to 1955 r., mieliśmy już dwoje dzieci. Poprosiliśmy zaprzyjaźnionego księdza, przyszedł do nas, poświęcił obraz i wszystkich nas, odczytał stosowne modlitwy. Ksiądz był równie wzruszony jak my, bo taką celebrację przeżywał po raz pierwszy. Przed tym obrazem codziennie mówiliśmy wieczorny pacierz. Wkrótce moja żona odkryła modlitwę, która bardzo pasowała do rodziny poświęconej Bożemu Sercu: „Rodzinę Twoją, prosimy Cię, Panie, zachowaj w trwałym miłosierdziu swoim, a że opieramy się jedynie na nadziei łaski niebieskiej, racz otaczać nas zawsze nieustanną swoją opieką”. Modlitwę tę włączyliśmy do naszego codziennego pacierza. Z czasem pojawił się pomysł, byśmy do pacierza dołączyli akt strzelisty „Jezu cichy i pokornego serca, uczyn serca nasze według Serca Twego” oraz „Napraw, Panie, wszystkie nasze sprawy”. A potem również do Matki Bożej: „Ucieczko grzeszników, pomagaj nas nieustannie”. W tej postaci odmawialiśmy nasz pacierz przez kilka lat. Gdy dzieci dorastały, poprosiły nas, byśmy pozwolili im modlić się swoimi słowami, bo nie wystarczał im wspólnie recytowany pacierz. Obecnie, gdy zostałem sam, też odmawiam

**Rodzinę Twoją, prosimy Cię, Panie,
zachowaj w trwałym miłosierdziu swoim,
a że opieramy się jedynie na nadziei łaski niebieskiej,
racz otaczać nas zawsze nieustanną swoją opieką**

naszą modlitwę rodzinną z różnymi jej uzupełnieniami. Jednak, gdy któreś z dzieci przyjdzie do mnie, razem odmawiamy ją pod naszym obrazem. Wszelkie zdarzenia w moim życiu przyjmuję jako płynące z łaski Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Wierzmy, że Panu Jezusowi zależy na każdym człowieku, w każdej jego kondycji i sytuacji. Pan Jezus zwierzył się kiedyś

św. Małgorzacie: „Pragnę, goreję żądzą miłości”. Słowa te rozumiemy tak, że On nas potrzebuje, tęskni za nami, jest nas spragniony, zależy Mu na każdym z nas, nie gardzi nawet największym grzesznikiem, przyjmuje go, cieszy się, gdy potrafimy Mu zaufać, przed Nim się otworzyć, Jemu się powierzyć, oddać, ofiarować i wprost poświęcić.

Wysłuchała Helena Maniakowska

Marsze dla Życia i Rodziny

ALEKSANDRA WOJDYŁO

Marek Czepek, prezes SRK z organizatorami marszu

GRUDZIĄDZ

Stowarzyszenie Rodzin Katolickich 7 czerwca zorganizowało w Grudziądzu po raz drugi Marsz dla Życia i Rodziny.

Uczestnicy przeszli ulicami miasta od kościoła pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny do sanktuarium Matki Bożej Łaskawej. W radosnej atmosferze, ze śpiewem manifestowali potrzebę obrony życia. „Gratuluję, że mieliście odwagę dzisiaj powiedzieć: Chcemy życia. Pamiętajcie, że życie jest nienaruszalne, bo jest darem Boga i ten marsz jest głosem na pustyni wyjałowionych ludzkich serc” – mówił ks. inf. Tadeusz Nowicki.

Na zakończenie odprawiono została Msza św. w intencji Stowarzyszenia Rodzin Katolickich i osób zaangażowanych

w Duchową Adopcję Dziecka Poczętego oraz za wszystkich, którym życie jest bliskie. Uczestnictwem w marszu pokazano, że stanie po stronie życia i oparcie rodzin na wartościach chrześcijańskich są ważnym zadaniem dla chrześcijan. Podkreślono także znaczenie wspólnego spędzania czasu jako jednego z czynników jednoczących członków rodziny. „Ważne, aby chcieć i umieć poświęcić czas drugiej osobie, ten czas nigdy nie będzie stracony. W walce o życie można wygrać nie co inne, jak tylko życie, wartość najcenniejszą” – mówili organizatorzy.

Aleksandra Wojdyło

SPROSTOWANIE

W numerze 22 „Głosu z Torunia” z 1 czerwca do artykułu Wojciecha Wichnowskiego pt. „Śladami bł. Juty” wkradły się nieścisłości. Informujemy, że nadanie imienia bł. Juty Gimnazjum w Głuchowie odbędzie się jesienią br., a nazwisko laureata konkursu „Juta w pocztówce” brzmi Muryn Stanisław. W imieniu autora przepraszamy.

DZIAŁDOWO

Mieszkańcy Działdowa po raz pierwszy wzięli udział w Marszu dla Życia i Rodziny, który odbył się 8 czerwca. Zgromadził on ok. 500 osób, wśród których były rodziny z dziećmi. Wszyscy maszerowali w rytm muzyki granej przez Orkiestrę Dętą z Działdowa. Uczestnicy pragnęli dać świadectwo szacunku dla życia i wyrazić poparcie dla ewangelicznego modelu rodziny i wychowania. Celem marszu była obrona i promowanie katolickich wartości, szczególnie godności ludzkiego życia, które ma być szanowane od poczęcia do naturalnej śmierci. Uczestnicy przeszli z sanktu-

arium Błogosławionych Męczenników abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego do Łasku Zwierskiego, gdzie znajdują się krzyż i tablica upamiętniająca pomordowanych przez hitlerowców więźniów obozu w Działdowie. Pochowano tu ok. tysiąca osób. Powojenna ekshumacja wykazała, że jedną trzecią zamordowanych stanowiły dzieci. Podczas marszu modlono się Litanią do Serca Pana Jezusa, a na zakończenie uczestnicy prosili przez wstawiennictwo Błogosławionych Męczenników o szacunek dla życia i rodziny.

Maria Żuchowska

Uczestnicy przeszli z sanktuarium do Łasku Zwierskiego, gdzie znajdują się krzyż i tablica upamiętniająca pomordowanych

ZDJĘCIA: KS. PAWEŁ BOROWSKI

ZDJEŃ: ADAM ORZECZ

WIELKIE DZIĘKCZYNIE

31 maja to dzień, który wpisał się w życie sióstr pasterek i historię regionu, bowiem rozpoczął obchody 120-lecia istnienia Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej

Przy sanktuarium bł. Marii Karłowskiej na Wzgórzu Jabłonowskim stała scena z zadaniem, na której umieszczono ołtarz. Od rana trwało dekorowanie miejsca przeznaczonego na Liturgię. Goście gromadzili się już od południa. Od godz. 13 możliwe było zwiedzanie umieszczonej na placu przed zamkiem okolicznościowej wystawy, dokumentującej rozwój dzieła bł. Matki Marii Karłowskiej oraz Sali Pamięci Błogosławionej. Obydwie cieszyły się dużym zainteresowaniem.

Godz. 14 zgromadziła przybyłych wokół ołtarza z obrazem bł. Marii Karłowskiej w tle na ostatnim w tym roku nabożeństwie majowym. Po odśpiewaniu Litanii Loretańskiej dwie rodzone siostry, młode dziewczęta z chóru parafii pw. Chrystusa Króla w Jabłonowie, uprzyjemniały czas gromadzącym się na Eucharystię śpiewem piosenek religijnych. Ok. godz. 15 wychowanki sióstr pasterek z Poznania wraz z siostrami poprowadziły śpiewaną Koronkę do Miłosierdzia Bożego. One również, pod kierunkiem sióstr, ubogaciły śpiewem Mszę św.

O godz. 15 z głównego wejścia zamkowego do ołtarza polowego wyruszyła procesja liturgiczna, w której matka generalna Gracjana Zborala w asyście s. Fides – wikarii generalnej i s. Flawii – sekretarki generalnej niosła relikwie bł. Marii Karłowskiej. Za nimi podążali licznie zgromadzeni kapłani z dekanatu jabłonowskiego oraz parafii, w których znajdują się domy zakonne sióstr pasterek, księża współpracujący i zaprzyjaźnieni ze zgromadzeniem oraz bp Andrzej Suski. Matka Generalna powitała gości: bp Andrzeja Suskiego, kapłanów, Zbigniewa Sosnowskiego – posła na Sejm RP, Piotra Całbeckiego – marszałka województwa

kujawsko-pomorskiego, Ryszarda Bobera – wiceprzewodniczącego Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Michała Zaleskiego – prezydenta Torunia rodem z Jabłonowa Pomorskiego, Piotra Boińskiego – starostę brodnickiego, władze samorządowe miasta i gminy Jabłonowo Pomorskie z burmistrzem Tadeuszem Fuksem, przewodniczącym Wojciechem Perszke i radnymi, a także licznie zgromadzone siostry pasterki i ich podopieczne oraz wszystkich przybyłych na uroczystość.

Założone przez bł. Matkę Marię zgromadzenie to siostry i „dusze”, które tak szczególnie słowem określiła Matka Maria. Św. Augustyn w traktacie „Księga o duszy” opisuje duszę jako życie, życie doskonałe i wieczne. Jaka głębia teologii błogosławionej w tym krótkim określeniu człowieka, dla którego poświęciła swe życie! Do tej właśnie idei nawiązał w homilii bp Andrzej. Młoda Maria Karłowska w natchnieniu Ducha Świętego odczytała i zrozumiała Dobrego Pasterza, kiedy w Poznaniu zobaczyła zagubione owce – dziewczęta i kobiety: zaleknione, pogubione, bez pomocy, wołające o ratunek, by przywrócić im godność. Odczytała znak czasu, wielki znak czasu, skoro przez podjęte przez nią dzieło apostołskie przeszło kilka tysięcy dziewcząt i kobiet. Matka Maria otworzyła dziewięć domów misyjnych, gdzie jej „dzieci”, „dusze”, owieczki Dobrego Pasterza, odnalazły dom, serce i troskę dobrej pasterki. W ich życie wróciły radość, pokój i nadzieja szczęśliwej wieczności. Bp Andrzej życzył zgromadzeniu licznych powołań dla tak ważnego dzieła, które 120 lat temu zainicjowała bł. Matka. Rozwoju zgromadzenia na miarę obecnego

Matka generalna Gracjana Zborala w asyście s. Fides – wikarii generalnej i s. Flawii – sekretarki generalnej niesie relikwie bł. Marii Karłowskiej

czasu w słowach pełnych życzliwości i uznania życzyli również zaproszeni goście.

Dzięki pomocy władz samorządowych województwa kujawsko-pomorskiego i środkom pozyskanym z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego można cieszyć się odnowionym parkiem jabłonowskim, którego oficjalne otwarcie miało miejsce o godz. 17.

Dopełnieniem radości dnia dziękczynienia na Wzgórzu Zamkowym był włączony w Święto Województwa Kujawsko-Pomorskiego koncert „Kwintetu Prestige +” z Wojewódzkiego Ośrodka Kultury i Sztuki w Bydgoszczy z solistami Marcelą Wierzbicką i Sławomirem Kowalewskim prowadzonym przez Macieja Puto, dyrektora ośrodka.

Uwieńczeniem tych bogatych przeżyć niech będą słowa bł. Marii Karłowskiej, patronki Jabłonowa Pomorskiego: „Aby we wszystkim Bóg był miłowany!”. Oprac. siostry pasterek

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (99)

KLEJNOT KAPŁAŃSTWA

W tym roku, 30 kwietnia, minęła 280. rocznica śmierci kapłana, pedagoga, muzyka, wybitnego kompozytora polskiego baroku, zasłużonego także dla Kościoła chełmińskiego

Grzegorz Gerwazy syn zamożnych kmieci Anny i Adama Gorczyków urodził się ok. 1665 r. w Rozbarku (obecnie dzielnica Bytomia) leżącym w granicach państwa Habsburgów, ale w diecezji krakowskiej. Studiował początkowo w Pradze, zgłębiając nauki wyzwolone i filozofię; tamże zdobył wykształcenie muzyczne. Po 5 latach podjął studia teologiczne w Wiedniu dopiero co uratowanym przez króla Sobieskiego z tureckiego oblężenia. Po 7 latach w 1690 r. przybył do Krakowa, gdzie w 1692 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Dyrektor Akademii

W tym samym roku podjął wykłady w Akademii Chełmińskiej i powiązanym z nią seminarium duchownym. Miano szkoły nawiązywało do niezrealizowanego przywileju papieża Urbana VI z 1386 r. powołującego w Chełmnie uniwersytet. W rzeczywistości było to 4-klasowe gimnazjum, później powiększone o 2 klasy. W tamtym czasie zarząd nad parafią, seminarium

i szkołą sprawowali księża misjonarze Wincentego à Paulo. Kiedy ks. Gorczycki przybył do Chełmna, wtedy 2-tysięcznego miasta, przełożonym konwentu, proboszczem, dziekanem i rektorem seminarium był ks. Jan Antoni Fabri. Ks. Grzegorz Gerwazy pomagał mu w reformowaniu Akademii: „Objawił się jako znakomity organizator szkoły i dobry wychowawca – pisze Waldemar Rozynekowski – dlatego też przyznano mu tytuł dyrektora gimnazjum”. Ks. Gorczycki łączył zajęcia pedagogiczne z pracą kapelmistrza w kościele dekanalnym. „Trudno powiedzieć, jakim zespołem mógł tam dysponować. Prawdopodobnie był to niewielki zespół wokально-instrumentalny (później sam pisał utwory na taki skład)” – przypuszcza ks. kan. Mariusz Klimek. Krótko cieszyło się Chełmno osobą świetnego pedagoga i muzyka, który już w 1694 r. powrócił do Krakowa.

Kapelmistrz wawelski

W mieście Kraka był wikariuszem katedralnym, kanonikiem kolegiaty w Skalmierzu, egzaminatorem w seminarium duchownym, proboszczem kościoła Miłosierdzia Bożego (prawdopodobnie spoczywa tam po śmierci), a przy tym opiekunem więźniów i filantropem. Podczas dwukrotnych okupacji Krakowa przez wojska szwedzkiego króla Karola XII nie opuścił miasta; w 1702 r. był świadkiem pożaru zamku wawelskiego, gdzie było jego mieszkanie. W 1698 r. został kapelmistrzem katedry wawelskiej; magister capellae m.in. dobierał repertuar dla zespołu instrumentalistów i śpiewaków uświetniających liturgię. Msze św., motety, pieśni czy kantaty często były jego kompozycji, np. requiem

„Conductus funebris” stanowiło oprawę uroczystości żałobnych po śmierci Augusta II Mocnego Sasa. Za to 17 stycznia 1734 r. podczas koronacji Augusta III kapela katedralna wykonała, wspólnie z muzykami drezdeńskimi, kantatę ówczesnego kantora w Lipsku Jana Sebastiana Bacha „Eolus uspokojony” (BWV 205), ze specjalnie zmienionym librettem. Było to ostatnie wystąpienie schorowanego wtedy wawelskiego kapelmistrza, który udział w uroczystości przypłacił przeżyciem i śmiercią 30 kwietnia.

Mistrz kompozycji

„Z racji (...) głębokiego zaangażowania w funkcje kapłańskie, których projekcją była jego kapelmistrzowska dbałość o zgodną z sensem liturgii oprawę muzyczną – muzyka religijna stanowiła dla Gorczyckiego główne pole twórczości i artystycznej wypowiedzi” – pisze ks. kan. Klimek. Nie uległ ówczesnej tendencji zeświecczenia muzyki kościelnej i upodobnienia jej do muzyki operowej. Jego kompozycje chórálne nawiązują do renesansowej polifonii Giovanniego Palestriny, ale nieobce mu były arkania późnobarokowej sztuki koncertującej, o czym świadczą „Completorium”, motety „Leatus sum”, „Illuxit sol” i „Litaniae de Providentia Divina”.

Pamięć o twórcy „Completorium” pielęgnują szczególnie rodacy ze Śląska oraz mieszkańcy Krakowa i Pomorza, gdzie na krótko zajaśniała jego gwiazda. Imię kapłana i kompozytora nadano Szkole Podstawowej nr 6 w Bytomiu-Rozbarku, Centrum Edukacyjno-Kulturalnemu przy tamtejszym kościele św. Jacka, szkołom muzycznym w Rudzie

Ks. Grzegorz Gerwazy Gorczycki (ok. 1665 – 1734)

Śląskiej i Chełmnie oraz Diecezjalnemu Studium Organistowskiemu w Toruniu. Od 2001 r. patronuje Chełmińskim Międzynarodowym Spotkaniom Chórálnym; od 2006 r. w miastach Górnego Śląska i Zagłębia odbywa się Międzynarodowy Festiwal G.G. Gorczyckiego. W Chełmnie nazwano jego imieniem jedną z ulic, na gmachu sądu (dawniejszego seminarium) umieszczono tablicę pamiątkową. Tablice ku jego czci znajdują się w kościołach – św. Jacka na bytomskim Rozbarku i Miłosierdzia Bożego na krakowskim Smoleńsku. W katedrze wawelskiej w umieszczonym wkrótce po jego śmierci epitafium czytamy wyryte w marmurze słowa: „gemma sacerdotum” (klejnot kapłaństwa).

Wojciech Wielgoszewski

Warto przeczytać: ks. Mariusz Klimek, „Grzegorz Gerwazy Gorczycki. Kompozytor i wykończawca”, Waldemar Rozynekowski, „O tradycjach szkolnych i muzycznych diecezji toruńskiej” („Głos z Torunia” nr 23/2002)

głos z Torunia niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38